

fortsat ønsker at diskutere Det Kongelige Teater; det gør jeg også gerne her i salen, hvis den tid kommer og det bliver et vilkår – med glæde – men foreløbig har jeg altså en lille byggesag, som jeg lige skal have afklaret om jeg kan gennemføre, og det håber jeg at fru Margrete Auken har forståelse for er min opgave.

Til hr. Henrik Svane vil jeg gerne sige tak for opbakningen og tak for, at han rejste den problemstilling, som jeg også synes er vigtig, og som flere ordførere var inde på, nemlig det farlige, men også det udfordrende i at rejse en kvalitetsdebat. For vi skal som politikere naturligvis ikke komme og fortælle entydigt, hvad der er kunstnerisk kvalitet eller kvalitet på kulturområdet, men vi har en forpligtelse til at forfølge spørgsmålet uden at blive smagsdommere, for kun på baggrund af en kvalitetsvurdering kan der prioriteres fornuftigt økonomisk, og med alle de muligheder, som vi har for at støtte og hvor vi gerne vil støtte på kunst- og kulturområdet, skal der altså foretages prioriteringer.

Derfor rejser jeg kvalitetsdebatten, men også i stor respekt for det, hr. Peter Duetoft sagde om, at det er en balancegang, og at vi skal passe på, men at det ikke skal afholde os fra at tage debatten.

Så vil jeg sige til hr. Niels Højland: Jeg er enig i problemet med hensyn til bibliotekerne, men jeg forstår på hr. Niels Højland, at han ikke ønsker at bruge de 9 mia. kr., som samfundet i øjeblikket bruger på kultur, og det må vi så blot tage til efterretning.

Til hr. Bent Hindrup Andersen til sidst blot den bemærkning, at jeg er glad for den entydige opbakning fra Enhedslisten til de fleste af de ting, der er i redegørelsen. Og jeg skal gøre mit til, at der bliver sammenhæng mellem, hvad regeringen siger på dette område, og hvad regeringen faktisk gør, og jeg føler, at tilkendegivelserne fra ordførerne i dag vil hjælpe mig et godt stykke på vej.

Jeg har i øvrigt flere bemærkninger til de resterende ordførere, og det er muligt, at jeg kan komme tilbage til dem senere, for jeg kan se, at min tid er gået.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (DF):

Det er rigtigt, at jeg sagde til ministeren, at det var en kort redegørelse med mange store ord, men jeg glemte desværre at sige, at det var en

kort og kedelig redegørelse med mange store ord.

Og så vil jeg vende tilbage til det, der blev sagt om hr. Rechendorffs jaer og udråbstegn, for jeg havde en anden bemærkning i margenen ud for indledningen til redegørelsens punkt to, *Kulturpolitikens offentlige aktører*, og jeg vil tillade mig at citere:

»Kulturpolitikken bliver til i et samspil mellem borgere, foreninger, organisationer, private virksomheder og offentlige beslutningstagere i stat, amter og kommuner. Balancen mellem disse aktører afgør i høj grad kulturpolitikens retning og indhold. I disse år har de regionale kulturforsøg sat særligt fokus på beslutningstagerne i stat, amter og kommuner. Det er derfor vigtigt, at de drøftes i den sammenhæng, inden der skal træffes politiske beslutninger som opfølgning på de regionale kulturforsøg.«

Efter at jeg var vågnet igen, skrev jeg nemlig i parentes i margenen: Nå!

Margrete Auken (SF):

Til kulturministeren vil jeg først lige sige om det dér med at læse redegørelsen om morgenen i stedet for om aftenen: Jeg har prøvet morgenmetoden – bonk, så faldt jeg altså også i søvn, og det beklager jeg meget, og det kan selvfølgelig også skyldes andre ting.

Men det, som jeg synes var nedslående ved redegørelsen, var, at den overordnede debat, som jeg er enig med ministeren i at vi skal have, manglede en konkretisering, for også den overordnede debat skal have noget, man kan bide i, og det var nogle meget vage formuleringer.

Og det dér om sproget og identiteten er jo så rigtigt, at man ikke kan stille noget op med det, og det var også det, jeg mente med ordet klamt, og jeg er ked af, at det har gjort så voldsomt et indtryk; så skulle jeg have fundet på et andet ord, men jeg mente det faktisk negativt, for jeg synes, det er så vigtig en debat at få i gang, fordi den også handler om, hvad det er for nogle værdier, der skal styre vores liv fremover. Og jeg er personlig overbevist om – og nu taler jeg helt for egen regning – at vi i løbet af forholdsvis kort tid kommer i en situation, hvor vi skal finde ud af, hvordan vi får ændret vore livsværdier, sådan at vi kan komme væk fra stigningen i det materielle forbrug, for vi kan jo se, at uanset hvor meget vi har talt om IT-samfundet osv., er det materielle forbrug faktisk steget og steget og steget, og det ender jo med, at det går galt.